

В. „Народно Съзнание“ не
дава единъжъ нъ недѣлята—
въ четвъртъкъ.

Цѣната му е:

За годна лева 6.
„ 6 мѣсеца „ 3.
„ 3 „ „ 2.

Единъ брой 15 стотивки.

НАРОДНО

СЪЗНАНИЕ

ПОЛИТИЧЕСКО-КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Статии и дописки се ис-
провождатъ до редакционния
комитетъ на вѣст. „Народно
Съзнание“, а пари и поръч-
ки до отговорникътъ.

За частни обявления се пла-
ща по 15 ст. на рѣдъ за всѣ-
ко първо печатание и по 10
ст. за всѣко последующе.

Неплатени писма не се при-
ематъ.

Ръкописи назадъ не се по-
вращатъ.

ГОД. I.

ШУМЕНЪ, 2 ЮЛИЙ 1887 Г.

БРОЙ 3.

Отъ Администрацията.

За да може по-скоро да се
испроважда вѣстникътъ ни
съ пощата за Съединена Бъл-
гария, ний видѣхме за добръ
да промѣнимъ денътъ, въ кой-
то излиза—на мѣсто въ втор-
никъ, въ четвъртъкъ.

Гр. Шуменъ, 2 Юлий, 1887 год.

Поглѣдитъ на народътъ бѣхъ обрън-
ти къмъ старата столица Търново; отъ
тамъ той очакваше Великото Народно Съ-
брание да даде край на тѣжкото положе-
ние, въ което се намираме близо отъ ед-
на година насамъ. Прѣди отварението на
Събранието ний бѣхме увѣрени, че цѣль-
та за свикванието му не щѣше да бѣде
друга, освѣнъ избиранieto князъ на ов-
довелъ Българскій прѣстолъ. Разнитѣ лъ-
жи, прѣскани отъ злоумишлени хора, не
ни направихъ да се поколебаемъ въ увѣ-
рението си. Едно само ни правеше да се
боимъ за резултата на избора за князъ,
то е повдигнатия ненадѣйно въ остра фор-
ма въпросъ за подписванието на Египет-
ската конвенция.

За щастие, побояванията не се сбъд-
нахъ и телеграфътъ ни донесе радостната
новина, че господа депутатитѣ единоду-
шно избрали за князъ на България Негово
Царско Височество Фердинандъ Саксенъ
Кобургъ-Готскій. Голѣма радостъ се за-
бѣляваше въ лицата на всички, шомъ чу-
хъ това радостно извѣстие. Само едно
нѣщо правеше хората да се малко нѣщо
позамислюватъ, тѣ се бояхъ да ли не ще
се случи и съ новоизбрания князъ сѣщо-
то, което се случи съ Валдемара. Ний
неможахме да си помислимъ, че и съ из-
биранieto на принцъ Фердинанда, ще се
случи сѣщата история, както и съ Вал-
демара, защото бѣхме напълно убѣдени,
че Регенството и Правителството му не
щѣхъ да свикатъ Великото Народно Съб-
рание за избиране на князъ, ако не бѣ-
хъ напълно убѣдени, че ще се получи
отъ лицето, което тѣ сѣ намѣрили като
най достойно за князъ на България, не
отказване, а приемане. Най сѣгнѣ, мѣж-
ду тия смѣнения въ народътъ радостно-
то извѣстие, че Негово Царско Височе-
ство принцъ Фердинандъ приема съ бла-
годарение Българскій прѣстолъ, изличи и
последното смѣнение въ скорошния край
на тѣжкото ни положение.

Въ настоящия си брой ний ще се о-
граничимъ само съ слѣдующитѣ свѣдения

за новоизбрания ни князъ, като се обѣ-
щаваме на читателитѣ си въ пдѣшитѣ бро-
еве да дадемъ по пространни свѣдения.

Саксенъ—Кобургското и Готското съ-
единени херцогства влизатъ въ съставътъ
на Германската империя и имѣтъ про-
странство 1968 квадратни километра съ
194,716 жители, отъ които 192,026 сѣ
отъ протестанско вѣроисповѣдание и 2690
отъ католическо. Главнитѣ градове на тия
двѣ съединени херцогства сѣ: Гота (има
26,525 жители) и Кобургъ (15,791 жи-
тели).

Прѣстолътъ на тѣзи двѣ херцогства е
наслѣдственъ на Ернестенската породица
отъ Саксонската династия, която породи-
ца се дѣли на 4 клона: Саксенъ—Вей-
маръ—Епденохска, Саксенъ—Майнинген-
ска, Саксенъ—Алтенбургска и Саксенъ—
Кобургъ—Готска. Главата на последния
клонъ е въ настояще време владѣтелний
херцогъ Ернестъ II (Августъ—Карлъ—
Иоанъ—Александръ), роденъ на 21 Юний
1818 год. и приелъ правлението на 29
Януарий 1844 год., жененъ на 3 Май
1842 год. за Баденската принцеса Але-
ксандрина (Луиза Амалия, родена на 6
Декемврий 1820 год.).

Принцъ Фердинандъ Кобургъ—Готскій
е синъ на принца Августа Лудовика
Виктора.

Слѣдъ радостното извѣстие за избира-
нието на князъ, всрѣдъ общата радостъ,
че приближава вече тихо време за измѣ-
ченото ни отечество, всрѣдъ увѣренията,
че мѣжду Регенството и Министерството
владѣе пълно съгласие за начинътъ, по
който ще може да се изведе държавния
ни корабъ на надѣждно и тихо приста-
нище; изведнѣжъ нечаянно извѣстие дой-
де и всѣ въ насъ тия проклѣти смѣне-
ния за разногласие, които отъ нѣколко
време насамъ непрестанно чувахме отъ
частни лица и за които срѣскахме загат-
вания въ вѣстникитѣ. Министерството цѣ-
ло си е поддало оставката, която Ре-
генството приело и слѣдъ това се съста-
вило ново Министерство, въ което фигу-
риратъ само двама отъ бившитѣ министри.

При това извѣстие ний бидохме пора-
зени, още по-вече, че то дойде всрѣдъ
горѣшитѣ увѣренија, че нѣма никакви раз-
ногласия мѣжду управляющитѣ България
и че, ако и да имало нѣкои дребни не-
додразумѣния, тѣ сѣ били уравниени вече.

Ний за сега не можемъ да се произ-
несемъ опрѣдѣлено, кои сѣ причинитѣ,
защото събитията на последнѣ у насъ тѣй
сѣ сложени, што ний не можемъ да бѣ-
демъ напълно увѣрени въ тия свѣдения,
които имаме за сега. Отъ друга страна

ний не можемъ да не опровергаемъ извѣс-
тието, което единъ отъ шуми. депутати е
съобщилъ телеграфически, че вслѣдствие
довѣрието изказано отъ представителитѣ
къмъ Регенството, Министерството
подало оставка.

Едно само ще кажемъ, че съ прискър-
бие ний посрѣснихме това извѣстие,
толкова неочаквано въ тия критически за
татковината ни минути. То дойде да всѣ
въ народътъ мисълта, че мѣжду тия ли-
ца, за които ний вѣрвахме, че сѣ въ
пълно съгласие, се е въздигла ябълка-
та на раздора.

Отвори се В. Народно Събрание въ
Търново, станяхъ нѣколко тайни и явни
заседания и ний се надѣяхме, че нашитѣ
прѣдставители, както друга година, поне
на своитѣ 3 1/2 приятели и съмишленици
тука ще расправятъ подробно за върве-
нието на работитѣ тамъ, и ще се похва-
лятъ мѣжду другото че сѣ искали дума-
та да говорятъ, нъ не можали да се
срѣдятъ; обаче тоя пътъ не знаемъ по как-
ва причина до сега такова нѣщо не чу-
ме да има. Ала шомъ кабинета на Г-на
Радославова си е далъ оставката ужъ вслѣд-
ствие довѣрието, което Народното Събра-
ние е вотирало на Г-да Регентитѣ, споредъ
както тий съобщаватъ, на часа извѣстятъ
за това на съмишленицитѣ си съ една
телеграмма мѣжду редоветѣ на която чо-
вѣкъ явно може да забѣлѣжи особенното
удоволствие, произведено на нашитѣ ску-
посници отъ паданието на кабинета, осо-
бенно на Г-на Радославова, защото въ те-
леграммата имъ, съ която съобщаватъ за гор-
нята случка, понататѣкъ прибавятъ съ и-
скахъ, че на слѣдующий денъ щѣло да се
състави ново Министерство безъ Радосла-
вова и Полковникъ Николаева; освенъ
това, приятелитѣ на нашитѣ патриоти (?) де-
путати сѣ ухилени до уши отъ това извѣ-
стие на своитѣ патрони и като малки ца-
лета, които видимо взематъ межданъ отъ
безсилието на противника си, джавкатъ
ли джавкатъ на вѣтъра: заканватъ се явно
на нѣкои чиновници, които не съчувству-
ватъ на патронитѣ имъ; особено въ опас-
ностъ се намира нашия вѣстникъ, на ко-
гото днитѣ сѣ броели на прѣстѣ. Хѣде
нѣкъ гаврилото Хараланъ Чолаковъ и глу-
павия Иваница Данчовъ сѣ въ висхище-
ние отъ прѣдполагаемото бѣдѣще вѣстър-
жествуване на покровителя имъ депутата
Г. Ранчовъ, и насмалко що не полудѣ-
ятъ съвсѣмъ отъ радостъ: не се минува
вечеръ и Иваница Данчовъ—единствен-
ний патриотъ (споредъ както обича всѣ-
кога самъ да се хвали)—да не се напива,
да реве изъ улицитѣ и да нарича мантол-

ници вагабонти и всички, освѣнъ него и неговитѣ нѣколко *аркадаши*. Ний ще оставимъ за другъ път да поговоримъ по напространно за вторий отъ тѣзи двама злощастници, защото първий едва ли заслужва такава честъ — да се занимаваме съ него; за сега ще кажемъ мимоходомъ, че Г. Иванца Данчевъ се е обвърналъ напоследѣтъ на сѣщинска гайда, която се надува отъ извѣстно мѣсто и че твърдѣ го прѣкалява съ своя патриотизмъ, щото е на доѣтъ съ хвалбитѣ си всѣкиго, който е ималъ случай да го слуша, кога крѣщи и си блѣска гърдитѣ; ще забѣлжимъ още, че тоя хвалопръцко не се е записалъ още члѣнъ въ тукашната патриотическа дружина.

Сѣщаме се ний отъ гдѣ произхожда тая дива и зловна радостъ на нашитѣ нови противници и отъ всички тука призре ни хора за падането на Г-на Радославова. Отъ вѣрно мѣсто се научихме, че Шумненскитѣ депутати, вѣрни на занаята си и послѣдователни въ постъпкитѣ си, съ пристиганieto още на Г-на Радославова въ Търново, ходили въ квартирата му и като сж се помъчили, види се, да започаватъ работитѣ, които напоследѣтъ се случихъ въ града по поводъ прѣмѣстѣнието на бившия Шумн. Окр. Управителъ Б. Райновъ, искали сж отъ Г-на Радославова отчислението и на други чиновници, които по безпристрастното си и честно поведение сж спечалили уважението на гражданитѣ и населението отъ цѣлий окръгъ, и които сж като трѣнъ въ очитѣ на нашитѣ *всесилни*. Тѣ усѣщатъ, че почвата подъ краката имъ е изровена и близко е врѣмето, кога ще се струполятъ безвъзвратно, защото всѣкой честенъ и справедливъ гражданинъ си е дигналъ вече довърието отъ тѣхъ и се отвърщава отъ гнѣснитѣ имъ и своекористни постъпки. Изборитѣ за Шумненскій Окр. Съвѣтъ, които станяхъ на 31 Май, както и тия за настоятелство на тукашното Търговско Дружество гдѣто нито единъ отъ тѣхъ можа да влѣзе члѣнъ, сж блѣстѣше доказателство за отритването имъ отъ всѣкиго. За да можѣтъ да си закрѣпятъ положението, което сами вече усѣщатъ за изгубено, тѣ сж искали, на вѣрно, отъ Г-на Радославо-

ва да зачисти, вмѣсто тия които имъ се иска да махнѣтъ, прѣпорѣченитѣ нему тѣхни мекерета, които откато сж заминжали депутатитѣ за Търново, постоянно се въртятъ около долигата бирарийна фабрика, гдѣто е обичното сборище на людитѣ отъ кружока на *всесилнитѣ*, и се подмилкватъ на 3 1/2 та тѣхни съмишленици, защото умирисватъ келенѣра, когото се надѣватъ да ударятъ. Г-нъ Радославовъ, обаче, комуто сж добръ извѣстенъ дѣлата на нашитѣ *всесилни* и когото тѣ бѣха наводнили съ телеграмми за отчисления и зачисления чиновници, ги е позорно отблъсналъ, и ето защо тѣмъ медъ канѣхъ на сърдцето отъ паданieto му. Ний се чудимъ на безочливостта на нашитѣ депутати; съ какви очи сж излѣзли прѣдъ министра да прѣпорѣчватъ себе си и да корятъ другитѣ, когато знаемъ, че тѣ, малко прѣди изборитѣ за Окр. Съвѣтъ, по поводъ прѣмѣстѣнието на управителя Б. Райнова, бѣхъ се скарали помежду си и единъ на други си бѣхъ исказали маскаралѣжитѣ и шмекеритѣ, за които ний ще поговоримъ другъ път; отбѣлно единъ противъ другий бѣхъ телеграфирали до сѣщия министъръ, като се обвинявахъ въ подлостъ и канрициозностъ. И тия жалки людие се прѣдставитѣ заедно прѣдъ министра да му се прѣпорѣчватъ и да го заплашватъ, че ако ги не послуша, всичко било изгубено въ Шумн. Окрѣгъ (само за тѣхъ, вѣрваме)! Не ги е срамъ.

Честъ и слава Господину Министру Радославову отъ страна на всичко честно и истинно патриотическо тукъ, че е разбралъ истината и е испѣдилъ тия окаяни личности, които сж майстори да се прѣпорѣчватъ и да се хвалятъ, че сж всичко въ града и окръга и които мѣрятъ патриотизма и доброто на отечеството съ аршинѣтъ на своята лична выгода: наднахъ министъръ който въ най кратическитѣ врѣмена на отечеството високо и юнашки е държалъ знамето на свободата и независимостта, тѣ се радватъ, само защото не ги е удовлетворилъ, безъ да си помислятъ, че всѣкой истинскій българинъ трѣба да скръби за тая случка тъкмо на края на кризата. Нека Шумненскитѣ гра-

ждани видятъ още еднеждъ, какви сж хората, които ги прѣдставяватъ

ДНЕВНИ НОВИНИ.

МѢСТНИ.

Нотариусѣтъ при Шумненскій Окр. Съдъ, Х. Ж. Чолаковъ, е далъ вѣстникѣтъ си подъ сѣдъ, понеже въ 2-й брой имало едно антре-филе, въ което се нападала неговата честъ. Ний не можемъ да се начудимъ на умѣтъ на тоя човѣкъ, защо той се жалува. Или сж тоя иска да плаши отговорникѣтъ на вѣстника ни, или иска да откаже за неговото сѣденie въ Сливн. Окрѣженъ сѣдъ за злоупотре-бление, когато е билъ той финансовъ чиновникъ въ Ямболъ. Може би за това, че ний сме направили погрѣшка, като казахме, че той е *сѣденъ*, а не казахме че е *отсѣденъ*, която погрѣшка и ний съзнаваме и бързае да поправимъ.

Отъ нѣколко години насамъ въ града ни съществува едно дружество съ название „Шумненско Търговско Дружество“, основано съ цѣлъ да улѣснява тукашнитѣ търговци и други лица въ заманието и даването. На 28-ий то-го ставъ изборъ на ново Настоятелство. Ний се надѣваме, че члѣноветѣ на ново Настоятелство не ще обрѣхатъ това Дружество на партизанско, въ каквото се обвинявахъ прѣдшественникитѣ имъ и за което наднахъ.

Нѣкои отъ гражданитѣ ни питатъ, защо не сме пинали нѣщо и за Шумненското Търговско Дружество, за което се посятъ разни слухове изъ градѣтъ. На тѣзи запитвания ний отговаряме слѣдующето: за търговскитѣ работи, както на частни лица, тъй и на дружества, ний не можемъ да пишемъ това, което се говори изъ градѣтъ ни, защото има голѣми противорѣчия и недоказвания. Но ний сж голѣмо благодарение бихме обнародвали всичко по това дружество, ако се съобщи писмено въ редакцията на вѣстникѣтъ. Друго-яче ний не ще пишемъ по тоя въпросъ, уюванки сж само на слухове. Ний знаеме каква е загубата за Дружеството, ако по незнание съобщимъ нѣкои невѣрни слухове, които, може бл, съистината заедно да се прѣскатъ изъ градѣтъ.

Нѣкои наши приятели съзнателно или насъзнателно намиратъ за добръ да ставатъ каналъ, прѣвъ който нѣколко канрициозни личности искатъ да прокаратъ себе си, едва-ли не за снисателни и най първитѣ доброжелатели на града. Не знаятъ

ПОДЛИСТНИКЪ.

Не ще ли има край?

Про Чичигова я вѣмъ, раз-
скажу вещи неслыханныя.
Гоголь.

Не ще забравя никога думитѣ на татка си: синко, не сж страшни толкова разбойникитѣ, които ходятъ по горитѣ, а тѣзи, които живѣятъ въ градинитѣ и селата. Дълго време азъ не можахъ да разумѣя, какъ може да бѣде това така: разбойника, които ходи изъ горитѣ съ пушка, които граби и убива, да не бѣде страшенъ, а да бѣде тоя, който живѣе изъ градинцата и селата, който се занимава съ търговия или е чиновникъ. Е, зѣръ, тогава азъ бѣхъ още хлапе и нѣмахъ понятие още за човѣшката злоба, но малко по малко животѣтъ ме научи да разумѣя че татковитѣ мисли сж имали мѣстото.

Една вечеръ бѣхъ твърдѣ много разваляванъ отъ човѣшкитѣ несправди на по-силнитѣ *мира сего* къмъ слабитѣ, *алигизитѣ* и *жаждущитѣ*. Дявоки размишления ме бѣхъ потъпнали и азъ неволно самъ се питахъ: защо сж тѣзи несправди; защо мѣжду хората има звѣрвоеобле-ченя въ агнешка кожа; защо тия звѣрвое не

мислятъ за брата си, за съседа си; защо е това нечестно лъгание къмъ послѣдната нара на спромаха, който съ крѣвавъ потъ я е прѣработилъ за да купи една корица хлѣбецъ на гладнитѣ си дѣтци; защо . . . и много за-що, нѣмахъ край. Най-сѣгнѣ азъ се заврѣхъ на тая мисль: въ турско време подлѣцитѣ, шарлатанитѣ, крадцитѣ, шипонитѣ, българцирѣвахъ и бѣхъ на почетъ, защото ний бѣхъ тогава безгласни робини; ами сега, когато сме всички равни прѣдъ законѣтъ, защо сме оставили сѣщи безхарактерни хора да ръководятъ общественитѣ ни работи, да лицемѣрятъ, да се гоятъ отъ потѣтъ на спромаха и да сѣятъ развратъ и позоръ мѣжду обществото?

Тая мисль бѣше обзела цѣлото ми същество и азъ тѣмъчехъ несъзнателно, машинално, изъ улицитѣ безъ да знаа гдѣ отивамъ; азъ даже не забѣлжихъ хората, които мипувахъ и валянувахъ край мене. Само тогава се прѣ-кисихъ мислитѣ ми, когато видѣхъ, че съмъ влѣзълъ въ една задъпна улица, прилична малко нещю на буквата У. Азъ се позакрѣвихъ малко и се поозрихъ, да ли ще ме види нѣкой, кога се връщамъ надирѣ. Въ това време нѣколко думи догѣтѣхъ до моитѣ уши: ти ще наддавашъ, а азъ ще глѣдамъ да направя ня-

кои шарогони, щото търгѣтъ да остане върхо пазн подѣтничко. Тия думи ми привлякохъ вниманието. Свърлушихъ се и видѣхъ, че лицата, които си говоряхъ не сж забѣлжали мое-то присѣствие: тѣ бѣхъ захласнали отъ разговортѣ си. Но внимателно се вглѣдахъ въ лицата на тия хора и, благодарение на фенерѣтъ, азъ можахъ да различа двама хора, една по-нисекъ а другий по-високъ, които стояха близо до чушницата и се разговаряхъ много живо. И двамата ми бѣхъ лаца познати: първий бѣше Н. а другия единъ ерменецъ М. Нааската фигура на Н., хвърляше сѣнка на сѣщ-нята стѣна и грамадина и по съ засѣняване едно пространство отъ единъ квадратенъ метръ. — Ти слушай М., казваме Н. на другарѣтъ си, въ градѣтъ ни нѣма кой да знае под-добръ, до колко може да донесе доходъ бачѣтъ, освѣнъ мене. Ти ще наддавашъ до 16.000 лева и ний пакъ ще спечалиме около 10.000 лева. Ний сме съ тебе приятели още отъ турско време и азъ мотъ да ти исказа тайната, защо не ще сме другъ да наддаде по-вече отъ пазн: азъ като кметъ те увѣрявамъ, че отъ бачъ пада по-вече отъ 20.000 лева, но азъ никога не съмъ прѣдставилъ смѣтка отъ такава количес-тво. Ама ти ще ме попиташи, защо тогава да-

тѣ, че калното настояще замазва добротото минжло на човѣка, щомъ той стане играчка въ ръцѣтъ на нѣколко екендо-татори съ неговото име и минжло.

Повече самостоятелностъ госнода!

Забѣлѣзано е, че у насъ твърдѣ малко внимание се обраца на общественитѣ учрѣждения, като читалища и дружества съ благотворителна цѣль. Скорото имъ заглѣхване се дължи исклучително на нашата индиферентностъ, която е слѣдствие на отектветното добра воля у насъ, за да пожертвуваме частъ отъ свободното си врѣме за общото добро. Читалището ни „Архангелъ-Михаилъ“ съвпада въ тѣзи категории. Прѣвъ Ноември минжлата година при избиране новото Настоятелство се избра комисия за прѣвеждане въ порѣдѣкъ заборжанитѣ му смѣтки и друга за прѣгледѣние устава и съставяние проектъ за измѣненieto му. Нѣ и до сега нѣма нищо извѣстно, какво е станжло. Настоятелството и до сега не е свиквало членове-тѣ на читалището на общо събрание, за да се даде отчетъ за извършеното отъ комиситѣ. Не само това, нѣ прѣдсѣдательтѣ не е свикалъ членове-тѣ отъ настоятелството на частно събрание отъ три мѣсеци насамъ.

Нека настоятелството обърне по-серiously внимание на работата, съ която се на-товарило, та да оправдае довѣрнето на гражданитѣ и постави читалището на по-добающата му висота.

Бившата Шум. Окр. Постоянна Комисия отъ начало като че ѝ се свидяше да прѣдаде дѣлата на сегашната Пост. Комисия. Налѣг-нахъ, тя почна да сѣдава, нѣ твърдѣ бавно. Е-зеръ, колкото повече дни се продължи тая работа, толкова повече добръ за хората отъ тая комисия. Доста левчета ще може да се вземѣ. Отъ друга страна пакъ е и мѣчно я! Деветъ години, отъ освобождението насамъ, да стоимъ на едно такова топло мѣсто, а сега да ти подлѣятъ студена вода, все е май мѣчно-ко

На 26-й тѣго станж раздаването на сви-дѣтелствата на ученицитѣ отъ тукашнитѣ мѣж-ски и дѣвически трикласни училища и педаго-

гически курсове. Отъ отчета, който даде ди-ректорътъ Г-нъ Р. М. Рачовъ, се видѣ, че е-два 30 % отъ ученицитѣ въ трикласното мѣж-ско училище минуватъ въ по-горенъ класъ. Тоя твърдѣ малък процентъ е слѣдствие рѣше-нието на учителскиятъ съвѣтъ да се държатъ строги бѣлѣжкитѣ по испита, за да може да се прѣчислятъ ученицитѣ единъждъ за всегда и да се даде на лѣнливитѣ ученици да разбератъ, че не ще се оставятъ такива да изпълятъ клас-советѣ за напѣдъ. Хубава мѣрка. Нѣ освѣтъ това, за тоя толкова малъкъ резултатъ за у-спѣха на ученицитѣ има и други причини, които ний може да укажемъ въ единъ отъ и-дущитѣ броеве на вѣстника ни, когато ще го-воримъ по-надълго за Шум. училища.

Резултата въ дѣвическото трикласно училище съ малка разлика е по-горѣ отъ тоя въ мѣж-ското училище.

Тукашнитѣ учители бѣхъ се позасѣли, кога пристигна извѣстието, че Министерството на Народното Просвѣщение отпустижло и за тая година 20,000 лева помощъ за поддържанieto на Педагогическитѣ курсове. Вече отъ страна на Настоятелството се обѣше испратило пълно-мощно, когато отъ Министерството пристигна извѣстие, че то не ще издаде заповѣдъ за пѣ-тѣление на горнето количество, до като На-стоятелството не прѣдаде смѣтка за перасход-ванитѣ вече прѣвъ минжлата година 20,000 ле-ва. И тукъ е то белата, я. Какъ щѣлъ билъ Кмета да даде смѣтка отдѣлно за тия пари, кога билъ харчени и за другитѣ училища. Хо-рата съгласяватъ да се даде смѣтка за цѣлий бюджетъ, нѣ Кмета върти, еучи и не му се ще и това да направи. Помолва той Инспектора да отговорятъ на Министерството *еластично*, нѣ Инспектора едно само казва: смѣтка и смѣт-ка. Ала Кмета намѣрилъ друго ерѣдство. Пра-ща прѣписката за тая работа мѣжду Инспек-тора и Настоятелството въ Търново до Шум-тѣ Прѣдставители, които, види се, ще я прѣд-ставятъ на Министра, и дано по тоя начинъ се свърши това. Ний се чудимъ, защо Кмета го е страхъ да даде смѣтка, кога е *чистъ*, а хо-ди да забикаля по криви ижеки! Ако учите-литѣ отидѣтъ да искатъ пари, Г-нъ Кметъ имъ казва, че той не билъ кривъ, а Инспектора, който уж билъ направилъ да не се отпускатъ скоро паритѣ. Хитъръ е нашия Кметъ. Нѣ ще доле врѣме да се разберемъ.

РАЗНИ

Съ указъ отъ 30-й тѣго е утвърдено новосъставеното Министерство. Ето члено-

—Добръ, Н. ефенди, отговори ерменецътъ, азъ те вѣрвамъ и за то съмъ и съгласенъ съ тебе. Азъ само се бояхъ да не изгубимъ цѣн-ко като надаваме по-вече отъ десетъ хиляди ле-ва. Сега намъ не ни оставе вече нищо друго защото сутрѣ е вече търгътъ, а да си оздра-вимъ работата по мѣжду си. Хайде да отиде-ме у васъ и да си направиме помѣжду си кни-гитѣ, е зеръ, йоложю дюня дъръ, всичко се случва.

—Машалла, хитъ безъ него бива ли бе джа-нмъ, азъ тамъ то щѣхъ да ти кажа, а ти не прѣвари; хайди да отидеме у дома хемъ ще направимъ условieto по мѣжду си, хемъ ще му дръпнимъ и по малко ракийца. Вуорунъ!

Щомъ изговори това Н. пристѣпи 3-4 кра-ки, отвори вратата и двамата влѣзохъ ватрѣ.

Азъ се странно разядосахъ, защото не сто-яхъ още да се разговарятъ на нѣтъ за да разумѣя още по-добръ работата. Нѣмаме какво да се прави, съ наведена глава азъ се повър-нахъ надирѣ и заново потѣжхъ въ размишле-ния. Но и отъ това, което можахъ да чуя, азъ разумѣхъ работата. Тукъ ставаше сно азулѣние мѣжду Н и М. за градския бачъ, който на еко-ро щѣше да се дава на търгъ.

ветѣ на новия Кабинетъ: Г-нъ К. Стои-ловъ, Прѣдсѣдатель на Министерскиятъ Съ-вѣтъ, Министръ на Правосѣднето и Упра-вляющий Министерството на Финанситѣ; Г. Начевичъ, Министръ на Външнитѣ дѣ-ла и Исповѣданията; Майоръ Р. Петровъ, Военный Министръ; Д-ръ Странский — на Вътрѣшнитѣ дѣла и Д-ръ С. Чомаковъ, Ми-нистръ на Народното Просвѣщение.

Въ новия кабинетъ, както се види, вли-затъ три нови лица, мѣжду които Г. Р. Петровъ, Военния Министръ, като Шум-ненецъ, ни е добръ познатъ.

Въ София почнажъ да се издава всѣкдне-вешъ вѣстникъ подъ название „Гласъ.“ Же-лаемъ му добръ успѣхъ.

„Държавенъ Вѣстникъ“ обнародва единъ при-казъ, съ който се замѣнява носенето кръстѣтъ на шапкитѣ въ войската, освѣтъ конний полкъ, съ герба. Гербовитѣ знаци за войската, спо-редъ приказа, ще бѣдѣтъ дадени за направе-ние съ търгъ отъ Военното Министерство, а не както е ставало до сега, че всѣки дружин-ний командиръ, хозяйственинитъ образомъ, е мо-гѣлъ да порѣча колкото кръстове му по-трѣбватъ.

„Гласъ.“

Прѣпорѣчваме на читателитѣ си подлист-никътъ, „Гласъъ Успѣски за България“ об-народванъ въ 67-й брой на в. „Свобода.“

Vorstadt-Zeitung желае, щото приврѣ-менността въ България да земе скоро край и напомня, че, спорѣдъ Берлинский трактатъ, Българитѣ имѣтъ право да си избѣржтъ князь свободно. Тѣ трѣба да се въсползватъ отъ това право. Възможно е, отистина, щото избрании князь да не ца-рува, ако силитѣ откажатъ да го прино-знаятъ. Въ тоя случай, мирътъ на Евро-па ще продължава да зависи отъ волята на Българитѣ.

Голѣмитѣ есенни маневри, въ които ще зематъ участие всичкитѣ войски въ Пол-ша, ще станжтъ мѣжду Мишовъ и Опан-говъ, подъ заповѣдитѣ на Г. Гурко.

Миналата седмица се свърши въ Петербургъ политическитѣ процесѣ, засѣданията на който сж се започнали още на края на минжлий мѣсець. Тѣй като въ послѣдно време полити-ческитѣ процесѣ въ Русия се вършатъ съ-вършено тайно и влизанieto въ засѣданията е забранено не само на огромната публика, но и на роднитѣ на обвиняемитѣ или даже вест-никарски кореспонденти, то разбира се твър-дѣ малко можешъ да знаешъ какво става въ

Тоя фактъ още по-вече дойде да ме развѣл-нува; той дойде да прилѣе масло на огънтъ, който се бѣше распалилъ въ мене отъ човѣш-кото зло. Неволно едно проклѣтие сѣ паскуба изъ гърдитѣ ми къмъ всичко подло, гнусно и звѣреко. Да, човѣкъ, който е билъ турекъи иншонитѣ, който денъ и нощъ е билъ съучаст-никъ въ пиянскитѣ оргии на пашитѣ; човѣкъ, който е опраститѣ нѣколко семейства, който е пѣлъ паритѣ на стотини бѣдни хора и вдовици съ бѣдни дѣтца—тоя човѣкъ дѣвѣ се има за най първо лице, дѣвѣ тоя лице е оставено да се гаври съ хорското добродушие, дѣвѣ

Съ тия тѣжки мисли азъ хукнахъ като лудъ изъ улицитѣ; дано тѣлесното уморяване да ми докара сънъ и въ сънътъ да потопя всичко, което чухъ и прѣхвърлихъ прѣвъ паметта си.

(Слѣдва.)

вашъ бачътъ на търгъ, когато нийкъ можешъ да се ползувамъ по-вече. Слушай, коя е причината: нѣкой отъ членове-тѣ на съвѣта силно на-стойватъ на това. Не зная защо тѣ искатъ то-ва. До скоро време тѣ не сж и помѣнували за тоя бачъ; азъ и не могъ да се начудя, защо тѣ правятъ сега тѣй. Така сме все на едно, отъ една партия и не си криемъ нищо по мѣжду си, а кой е причината, дѣто тѣ налѣгжтъ за пра-даването на бачътъ, никакъ не можъ да разу-мѣя. Да сж се обявили противъ мене, не вѣр-вамъ, защото ний си знаемъ едно друго боклу-цигъ и тѣ не ще смѣятъ да направятъ това. Отъ тѣзи ми думи ти ще повѣрвашъ, че азъ не искамъ да тя лѣжа, но искамъ да уда-римъ по нѣщичко за въ джобъ. Да ти кажа пакъ и друго нѣщо, което ме кара да не цу-щаме ний това сѣдно. Ти трѣба да знаешъ, че мене гражданитѣ не ме обичатъ и азъ се боя че тѣзи младитѣ ще дигнатъ врѣвата про-тивъ мене—най-сѣтитъ защо да се и сжлѣвамъ, това тѣ сж ни го казвали въ очи—и кога дой-датъ изборитѣ не ще бѣда избранъ пакъ за кметъ, а нийкъ като вземемъ ний орташки бачъ-тѣ, се ще можъ до негѣ да си изваждамъ хлѣбътъ и да си исплатя борчетъ на тебе.

тѣзи процеси, а и това малко, което се знае, е тенденциозно. Кратки отчети за политическите процеси печата сега въ Русия само „Правителствения вѣстник“.

Его кратко извлечение отъ неговия отчетъ за горѣказания процесъ.

Главния обвиняемъ бѣше Лопатинъ; а освѣтъ него обвинявахъ се още 20 души. Изобщо тѣ се сѣдили за принадлежностъ къмъ тайното революционно общество „Народна Воля“. Въ частностъ вѣкомъ отъ подсъдимитѣ бѣхъ обвиняеми за участие въ убийството на извѣстния Судейкинъ, за приготвяния динамитни атакти противъ Царя, за устрояване на тайнитѣ печатници и т. н.

Три отъ обвиняемитѣ Френкелъ, Бѣлоусовъ и Лебедеву сѣ оправдани. Отъ останалитѣ 18 души, 15 бѣхъ присѣдени на смъртъ съ бѣсилна, а именно: бившия чиновникъ Лопатинъ, офицерската дѣщеря Салова, синоветѣ на чиновницитѣ Сухоплинъ и Янолъ. Петербургскій академикъ Якубовичъ, гражданката Добрускина, попскій синъ Гаеръ, синътъ на чиновника Кусинъ и гражданинътъ Поповъ. Сетнѣ двама бѣхъ присѣдени на правителствени работи, а единъ на тюрма. Помощникътъ на главния омадиръ на военното Петербург. окръжие, слѣдъ като взелъ въ внимание вѣкомъ обстоятелства, които намаляватъ вината на обвиняемитѣ, е промѣнилъ смъртното наказание противъ обв. Сухоплинъ, Волновъ, Кусиновъ, Добрускинъ, Елковъ и Гаеръ на принудителни работи, а смъртното наказание противъ Ливадиновъ и Поповъ на заточение въ Сибиръ. Царятъ е простилъ на Лопатинъ, Стародворскіи, Конашевичъ, Литновъ, Яновъ, Салова и Якубовичъ като ги присѣдилъ на правителствени работи. Наказанието на Гаера е промѣнено съ заточение въ Томскъ.

В. „Свобода.“

Прѣрѣзъ на картата на Европа отъ 1829 до 1887 год.

Територията на Европа е прѣтърпяла много пѣти дълбоко намѣненіе отъ войнитѣ и трактатитѣ. Отъ 1815 до 1829 год. картата на Европа не прѣтърпѣ никакво разваляне. Но отъ 1829 година насамъ, многобройни прѣврѣщения докараха съдаването на едно голѣмо число държави. Виждаме за интересно да ги отбѣлѣжимъ по хронологическия рѣдъ.

Въ 1828 год. Гърция се отдѣли отъ Турция, и независимостта ѣ, освѣтана чрѣзъ Одринскій трактатъ, се припозна отъ Европа и се прокламира на 3-й Февруарій 1830 год.

Молдавия, Влашко и Сърбия се вѣдпгнѣхъ на автономни княжества подъ върховната властъ (сюзеринитетъ) на Турция, съ силата на сжщия трактатъ, чрѣзъ когото послѣдната отстъпи на Русия устията на Дунава.

Въ 1830 Бельгия се отърва отъ Холандия и, слѣдъ дълги конференции, държани въ Лондонъ, се припозна за независима прѣзъ мѣсець Юлій 1831.

1831 се унищожи Полското царство.

Въ 1834 Лехтенбургското княжество, разположено на с. и. отъ Рейнска Бавария, се присѣдени на Прусия.

1846 Краковската република се смѣся съ владенията на Австрия.

(Слѣдва.)

ТЕЛЕГРАММИ.

Прѣписъ отъ телеграмитѣ императени отъ князъ Кобургскій до Прѣдседателя на Камарата и до Регентитѣ и Министерскій съветъ.

София. 26 Юлій 1887 год.

Прѣдседателю на Великото Народно Събрание.

Господине!

Азъ съмъ твърдѣ признателенъ на Великото Народно Събрание, за гдѣто ме избра за князъ на България, надѣвамъ

Издава Дружеството „Народно Съзнание.“

се да се покажъ достоенъ за довѣрието на благородния Българскій народъ и съмъ готовъ да отговоря на поканата на Великото Събрание, да дойдъ въ България за да посвѣтя живота си за щастieto и на прѣдѣла на Българскія народъ, слѣдъ като моя изборъ се одобри отъ Високата Порта и признае отъ Силитѣ. Моля Ви да прѣдадете моитѣ най-добри благодарения на всичкитѣ представители, които сж ме избрали съ такова единодушие, което ме е трогнало дълбоко, а чрѣзъ тѣхъ на цѣлия Българскій народъ.

(под.) Фердинандъ принцъ Сансъ Кобургъ-Готскій,

До Регентитѣ на България и Министерскій Съветъ въ Търново.

Господа!

Приемете моитѣ благодарения за благороднитѣ думи, които ми отправяте, като ми извѣстявате вѣтътъ на Великото Събрание и моя изборъ за Българскій прѣстолъ. Азъ съмъ готовъ да искажъ своята признателностъ на Българскій народъ, като му посвѣщавамъ живота си. Азъ считамъ върху Вашето усърдие, Вашата готовностъ и чистосърдечностъ за да ми помогните да оправдая неговата надѣжда, слѣдъ като изборътъ ми се приеме отъ Високата Порта и признае отъ Силитѣ.

Азъ ще отговоря на призивътъ на Българскій народъ, като ще дойдъ между него.

(под.) Фердинандъ принцъ Сансъ Кобургъ-Готскій.

Портата потвърди избора на Князътъ. Опозицията одобрява рѣшението на Събранieto и всички съединени.

ТЕЛЕГРАММИ.

отъ

Агенция Хавасъ,

Търново, 25 Юлій. Прѣдставителитѣ ще очакватъ тузъ официалния отговоръ на князъ Фердинандъ Кобургъ-Готскій.

Ако княза ще дойде скоро въ България, депутатитѣ ще чакатъ пристигването му въ Търново за полагане клятва.

Ако, напротивъ, княза покаже желание да обиколи Европейскитѣ дворове, прѣди да дойде въ България, Събранieto ще се распуска до завръщанieto му.

Пристигването на Князъ Фердинанда се показва осигорено.

Търново, 25 Юлій. Ето текста на телеграммата испратена до Н. Ц. Височество княза Кобургъ-Готскій отъ Вел. Народно Събрание.

Ваше Височество!

Прѣдставителитѣ отъ Великото Народно Събрание, вѣдущевлени отъ високитѣ качества, които отличаватъ личността на В. Ц. Височество, както и отъ живитѣ симпатии, които имате къмъ Българскій народъ, днесъ въ публично засѣданіе тържествено и съ единодушие акламирахъ В. Ц. Височество за князъ на България. Като прѣдставямъ най-покорнитѣ честитязания на Събранieto, азъ съмъ посрѣдникъ на искренното желание на Прѣдставителитѣ и на цѣлия Българскій народъ, щото В. Височество да дойде колкото е възможно по скоро въ България, като Суверенъ на народътъ, който има непоколебима вѣра, че Вий ще посвѣтите благородни и драгоцѣнния си животъ за развитieto, свободата и величieto на Българскій народъ.

Прѣдседателъ на Камарата Тончевъ.

Пола, 24 Юлій. Днесъ се спустихъ въ мо-

Отговорникъ—В. Каранашевъ.

рето броненосецъ „Архидукъ-Родолфъ“ въ при-сѣствieto на Императора, на Великитѣ князове и Великата княгиня Мария—Тереза, която замѣстѣше Императрицата, която отсъствувахе.

Като отговарялъ на словото на вице-адмирала Баронъ Стернекъ, Императора е посочилъ на голѣмата важностъ на тоя празникъ за военната морска часть. Той искалъ желание, щото новия корабъ, съ помощта Божия, да одържи въ бѣдѣ, въ минутата на борбата, побѣда та и славата на прѣпорѣца на Монархията.

Въ едно писмо, отправено на вице-адмирала Стернекъ, Императора изразява своята признателностъ и своето високо задоволствие на всичката военна морска часть.

Петербургъ, 25 Юлій. Нашитѣ вѣстници сж незадоволни отъ кандидатурата на князъ Кобургскій.

Новое Врѣмя казва, че Русия не ще при-вѣне изборътъ му и може да напусти даже ожидателното поведение, което е държала до сега. Князъ Кобургскій, казва горѣпомен-хитъ листъ, трѣба да си помисли за участъта на Максимилиана.

Търново, 22 Юлій. Българскитѣ емигранти цаиковисти въ Цариградъ съобщили на наше-то правителство, чрѣзъ посрѣдничеството на Българскія агентъ въ тоя градъ, че тий ще приемѣтъ за князъ кандидатътъ, който ще се избере отъ Великото Народно Събрание. Ре-генството и Министерството сж адресирали на князъ Кобургъ-Готскій една телеграма за да му честитѣтъ изборътъ.

Парисъ, 23 Юлій. Слухъ се носи, че Ита-лия ще иска да се възползува за минаване-то на войскитѣ ѣ прѣзъ Суезскій каналъ, за да участвува въ окупацията на Египетъ.

Journal des débats обявява, че подоб-но поведение ще бѣде пѣлно съ заплитания и, може-би, съ опасности. Италия, казва горѣпо-менхитъ листъ, не дава гаранция за неучастие. Единственната сила, на която намѣсата върху канала може да бѣде приета единодушно, е Ис-пания, която истински е неутрална по своята воля и по своето географическо положение и никакъ не е показала желание да се намѣсва въ европейскитѣ распри.

Вина, 23 Юлій. Сърбскій кралъ трѣгилъ за Бѣлградъ прѣзъ Булапещъ. Н. Величество ще прѣстои единъ день въ тоя градъ.

Лондонъ, 24 Юлій. Английскитѣ вѣстници глѣдатъ отказването за потвърдяване Англо-турската конвенция като да е отъ естество да усили положението на Англия въ Египетъ.

Вина, 25 Юлій. Allgemeine Zeitung е увѣдомѣнъ отъ дипломатическия источникъ, че князъ Кобургскій ще приеме окончателно из-бора си на Българскій прѣстолъ, че Порта-та и Силитѣ, съ исклучение на Русия, ще по-твърдятъ тоя изборъ, и че Русия е дала да се разбере, че, въ случай на свършенъ фактъ, тя ще се ограничи да протестира.

Лондонъ, 26 Юлій. Английскитѣ вѣстници се надѣватъ, че всичкитѣ сили, съ исклучение на Русия, ще признаятъ избора на князъ Фер-динандъ Кобургъ-Готскій и че Русия, прѣдъ единъ свършенъ фактъ, ще се ограничи само да протестира.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанний имамъ честь да извѣстѣя на всичкитѣ наши заимодавци, че съдружника ни Иванъ Василевъ фабрикантинътъ на тютюне-вото ни завѣденіе подъ название: Доси В. Кирджиевъ & С-іе сж отдѣли отъ Дружеството ни, то отъ днесъ за напредъ, никакви събир-ки, заемания и давания пзвършени отъ горѣ-поменхитъ Иванъ Василевъ не ни се припо-звати по никакъвъ начинъ.

Шуменъ, 16 юлій 1887 год.

Съ Почитание

(3—4)

Д. В. Кирджиевъ & С-іе

Шуменъ Тип. Сп. Поповъ.